

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 995/2025
25.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Илије Влашковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 703/24 од 19.11.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 103/25 од 20.05.2025. године, у седници већа одржаној 25.09.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Илије Влашковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 703/24 од 19.11.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 103/25 од 20.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 703/24 од 19.11.2024. године потврђена је пресуда Основног суда у Крагујевцу К 183/24 од 25.07.2024. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело и на основу одредбе члана 86. и 297. став 5. Кривичног законика му је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде и окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то судског паушала у износу од 5.000,00 динара, а на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда износ од 34.637,38 динара, те ОЈТ у Крагујевцу износ од 69.304,55 динара, као и оштећеном ББ на име заступања од стране пуномоћника износ од 135.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о осталим трошковима кривичног поступка суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 103/25 од 20.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 703/24 од 19.11.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Илија Влашковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да су правноснажне пресуде засноване на незаконитом доказу – налазу и мишљењу вештака саобраћајно техничке струке који је заснован на извештају ПУ Крагујевац ИТД 129053 од 13.06.2023. године, који није изведен као доказ на главном претресу, па није могао бити коришћен од стране вештака приликом израде налаза и мишљења, с обзиром да изјаве учесника садржане у извештају, нису прибављење у складу са одредбама ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, с обзиром да налаз и мишљење судског вештака саобраћајно техничке струке Николе Луковића од 05.10.2023. године, ни сам по себи, а ни по начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из списка предмета произлази да је јавни тужилац наредбом ОЈТ у Крагујевцу Ктр 3378/23 одредио саобраћајно техничко вештачење ради утврђивања тока и механизма настанка предметне саобраћајне незгоде, те је за вештака одређен дипл. инг. саобраћаја Никола Луковић, у складу са одредбом члана 113., 114. став 1. и 2. и 117. ЗКП. По наведеној наредби је поступљено, суду је достављен налаз и мишљење вештака Николе Луковића од 05.10.2023. године, у ком је именовани вештак дао одговоре на тражена питања и своје мишљење о узрочно последичној вези понашања окривљеног у односу на наступелу последицу у догађају који је предмет извршења кривичног дела.

Из садржине самог налаза и мишљења, произилази да је саобраћајно техничко вештачење предметне саобраћајне незгоде обављено на основу наредбе суда, од стране вештака који је овлашћен за давање налаза и мишљења и на основу документације која му је била доступна, у чијем саставу је и извештај ПУ Крагујевац ИТД 129053 од 13.06.2023.

године, на који указује бранилац, а која целокупна документација, је по оцени овог суда могла бити коришћена приликом израде налаза и мишљења вештака у циљу обављања задатка вештачења. Ово стога, што је предметни извештај, део списка предмета - фотодокументације, и као такав има процесноправну вредност за потребе израде налаза и мишљења, па је у исти могуће извршити увид. Ово посебно што из налаза произилази да су спорне изјаве окривљеног и оштећеног, садржане у извештају, везано за предметни догађај, коришћене у делу који се односи на податке формалне природе, без упуштања у правна питања, односно давања правне оцене радњи окривљеног од стране вештака. Сходно наведеном, Врховни суд налази да овако спроведено вештачење, које је у свему обављено према правилима струке, представља доказ који се заснива на Законику о кривичном поступку, а побијане пресуде, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Оспоравајући законитост наведене доказне радње, бранилац осталим наводима захтева оспорава доказну снагу самог вештачења наводећи да из истог није могуће утврдити ниједну чињеницу битну за конкретан догађај, посебно истичући да је приликом израде налаза мишљења коришћен видео снимак лошег квалитета, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, у чију оцену се овај суд није упуштао, с обзиром да наведена повреда закона, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није разлог због којег окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић